

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/18/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912207119
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5912207119.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci navrhovateľa - POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná Doc. JUDr. Branislav Fridrich PhD., advokát a konateľ proti odporcovi - Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné nám. 13, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C/112/2012-112 zo dňa 21.10.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ dňa 27.9.2012 domáhal od odporcu náhrady majetkovej škody v sume 175 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 110,64 eur titulom nesprávneho úradného postupu, ktorého sa mal dopustiť súd prvého stupňa v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. Ex/11345/2011 (povinná B. R.). Navrhovateľ v návrhu tvrdil, že exekučný súd nesplnil svoju povinnosť uloženú mu v ustanovení § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a to rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu. K vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe, pritom neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi. Dozvedel sa o všetkých okolnostiach v priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, po doručení uznesenia exekučného súdu zo dňa 19.11.2010 o zmene súdneho exekútora. Z dôvodu namietaného postupu súdu prvého stupňa on (navrhovateľ) utrpel majetkovú škodu predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Pri uplatnení si aj náhrady nemajetkovej ujmy navrhovateľ skutkovo argumentoval tým, že márnym uplynutím času došlo u neho aj k vyvolaniu viacerých rizík - neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolvenčii povinného; neexistencia vnútroštátneho prostriedku nápravy v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času vyvolala u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť spoločnosti, zánik ďalších plánovaných a už vytvorených podnikateľských aktivít, hospodársku stratu, spôsobila neistotu v plánovaní a ďalších rozhodnutí. Základ nároku na náhradu nemajetkovej ujmy videl navrhovateľ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

Odporca sa v konaní bránil, nároky navrhovateľa neuznal.

Meritórne rozhodnutie okresný súd vyniesol na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov po konštatácii splnenia procesných podmienok aplikáciou § 101 ods. 2 O.s.p.

Okresný súd vykonaným dokazovaním najmä oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 6Er/585/2006 (sp. zn. u Exekútorského úradu Mgr. Mariána Kráľa so sídlom v V. C. - povinná B. R., nar. XX.X.XXXX, L. XXX) zistil že, v označenej exekučnej veci súd vydal exekútorovi Mgr. Mariánovi Kráľovi poverenie pod č. 5508*013955 dňa 17.10.2006, exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 0885/06 zo dňa 25.4.2006 vydaný Slovenskou rozhodcovskou a.s., ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.5.2006 a vykonateľnosť dňa 22.5.2006. Dňa 20.9.2010 bol súdu doručený návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora, ktoré podanie bolo dňa 14.10.2010 odoslané Mgr. Mariánovi Kráľovi spolu s výzvou na vyjadrenie sa k trovám exekúcie a predloženie exekučného spisu. Podaním doručeným súdu dňa 21.10.2010 súdny exekútor požiadal o predĺženie lehoty na vyčíslenie trov exekúcie, pričom lehota mu bola predĺžená o 10 dní. V podaní doručenom súdu dňa 9.11.2010 súdny exekútor vyčísliil trovy exekúcie a súdu predložil exekučný spis. Uznesením č.k. 6Er/585/2006-23 zo dňa 19.11.2010 bolo žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovené a vykonaním exekúcie bol poverený súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, Exekútorský úrad K., J. XX. V predmetnom uznesení súd určil trovy pôvodného súdneho exekútora Mgr. Mariána Kráľa na sumu 102,99 eur, uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 2.2.2011. Dňa 8.2.2011 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého na vymoženie sumy 612,10 eur s prísl. a trov exekúcie proti povinnej pod č. 5508*013801.

Okresný súd vec právne posúdil z pohľadu ustanovení § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a/, § 9 ods. 1 a 2, § 17 ods. 1,2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov v znení do 31.12.2012, vychádzal aj z ust. § 44 ods. 7, ods. 8 EP s účinnosťou do 30.11.2006, z § 240 ods. 1 EP.

Z vykonaného dokazovania okresný súd mal preukázané, že o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zmysle § 44 ods. 8 EP bolo rozhodnuté uznesením č.k. 6Er/585/2006-23 dňa 19.11.2010. Pokiaľ exekučný súd rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30 dňovej lehoty od doručenia, v posudzovanej exekučnej veci pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu rýchlu a včasnú súčinnosť, preto exekučný súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30 dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu oprávneného tak, aby v tejto lehote rozhodol zároveň aj o trovách pôvodného súdneho exekútora a súčasne postúpil novému exekútorovi exekučný spis pôvodného súdneho exekútora. Navrhovateľovi nič nebránilo v exekučnom konaní využiť účinný prostriedok nápravy a to podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Vzhľadom na nevyhnutnosť vykonať pred, resp. súčasne s rozhodnutím aj iné úkony, nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prieťahy, a teda za nesprávny úradný postup.

Okresný súd poukazuje i na judikatúru Ústavného súdu SR (sp. zn. I. ÚS16/2002) podľa nej samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní, ale je potrebné s ohľadom na konkrétne okolnosti veci posúdiť, či ide o také významné prieťahy, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností v posudzovanej veci, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd je toho názoru, že dĺžka exekučného konania od doručenia návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora do vydania rozhodnutia prvostupňového súdu o tomto návrhu nie je takej povahy, aby len na jej základe bolo možné vysloviť namietané porušenie práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, takýto záver súdu prvého stupňa vychádza práve z hodnotenia vykonávaných úkonov exekučného súdu, ktoré boli nevyhnutné pre vydanie rozhodnutia. Prvostupňový súd konštatoval, že exekučný súd v posudzovanej veci konal priebežne a bez zbytočných prieťahov, pričom všetky vykonávané úkony smerovali k rozhodnutiu o návrhu oprávneného a boli vykonávané v súlade s Exekučným poriadkom.

Exekučný súd rozhodol o zmene exekútora bez zbytočného odkladu po tom, ako mu bola poskytnutá zo strany pôvodného exekútora súčinnosť (do 10 dní od doručenia exekučného spisu), pričom poverenie pre nového exekútora bolo vydané hneď po tom, ako uznesenie o zmene exekútora nadobudlo právoplatnosť.

Nad rámec okresný súd dodal, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi. To znamená, že v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody navrhovateľovi, keďže nový exekútor pokračuje v súdnej exekúcii v procesnom štádiu, v ktorom došlo k zmene, a účinky návrhu na vykonanie exekúcie a ostatných procesných úkonov vrátane rozhodnutí zostávajú zachované. Pôvodný súdny exekútor mal a mohol až do rozhodnutia súdu o zmene exekútora pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú mal poverenie.

Keďže súd nemal preukázanú existenciu prietahov v predmetnom exekučnom konaní, t.j. nemal preukázaný nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol bez potreby vykonávania ďalšieho dokazovania, ktoré by bolo nadbytočné (pri konštatovanej neexistencii samotného základu nároku).

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania okresný súd postupoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p., vychádzal z princípu úspechu/neúspechu účastníkov v konaní, konštatoval úspech odporcu, ktorému vznikol nárok na náhradu trov od neúspešnej procesnej strany - navrhovateľa. Odporca náhradu trov konania nevyčísľil a ani z obsahu spisu nevyplývalo, že by mu boli nejaké trovy vznikli. Z týchto dôvodov odporcovi náhradu trov konania okresný súd nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Domáhal sa zrušenia rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť ako účastníkovi konania konať pred súdom, vo veci rozhodoval vylúčený sudca, súd nesprávne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

Namietal porušenie jeho práva na kontradiktórny súdny proces, ale aj priame porušenie ustanovenia § 114 ods. 2 O.s.p., keďže ako strana konania nebol pred vynesení rozsudku oboznámený s písomným vyjadrením odporcu k návrhu, toto mu bolo doručené až so samotným rozsudkom vo veci samej. Porušením kontradiktórnosti konania navrhovateľ trpí zásadne tam, kde navyše vo vyjadrení k návrhu odporca vzniesol námietku premlčania a na túto námietku nedal súd navrhovateľovi možnosť akokoľvek pred vyhlásením rozsudku reagovať. Ako strana konania nebol pred vynesení rozsudku oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise, k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť vyjadriť sa, nebol teda oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a tvrdeniam vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení.

Odvolateľ tvrdil, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. V situácii, kedy bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie listinami založenými v exekučnom spise (vykonať dokazovanie týmto spôsobom navrhoval on) a za stavu, kedy sa odporca vôbec nevyjadril k návrhu, mal súd mu umožniť uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým aj právnym otázkam, nastoleným samotným súdom v súvislosti s nesprávnym úradným postupom a výškou spôsobenej škody. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný, nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise.

Odvolateľ namietal, že v posudzovanom prípade došlo i k porušeniu inštitútu zákonného sudcu. On uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Tento jeho právny

názor potvrdzujú i rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, Nitre, Prešove v totožných veciach, v ktorých boli vylúčení všetci sudcovia okresného súdu. Odvolateľ na podporu svojej odvolacej argumentácie (vo vzťahu k princípu zachovania práva na nestranný súd, rozhodovanie vecí zákonným sudcom) poukazoval na rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR v rozhodnutiach IV.ÚS 345/09, I. ÚS 27/98, III. ÚS 16/2000.

Za takýchto okolností a s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, neobstojí; keď podal (odvolateľ) ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu; - nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním v ktorom by vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca.

Odvolateľ vytýkal, že súd sa dopustil viacerých omylov, keď konšatoval, že ním namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Je nepochybné, že ním tvrdený nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný. Súd bol bezdôvodne nečinný, spôsobil zbytočné preťahy v konaní, nerozhodol o návrhu v zákonnej lehote. Nesprávny úradný postup exekučného súdu pritom spočíva hneď v niekoľkých skutočnostiach nielen v jednej z nich, preto sa konajúci súd musí vysporiadať so všetkými vytýkanými zločkami nesprávneho úradného postupu. V napadnutom rozhodnutí tomu tak nie je, čo robí rozhodnutie nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov.

Odporca písomné vyjadrenie k odvolaniu nepredložil.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p., viazaný rozsahom i dôvodmi odvolania a aplikáciou postupu podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 a § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. pre vecnú správnosť.

Prioritne krajský súd zdôrazňuje, že v posudzovanom prípade ide o sporové konanie ovládané dispozičnou zásadou. V takomto konaní je povinnosťou účastníkov nielen tvrdiť určité skutočnosti, ale na svoje tvrdenie označiť i predkladať dôkazy. Skutkové tvrdenia navrhovateľa sa viazali k namietanému úradnému postupu súdu v konkrétnej odvolateľom označenej exekučnej veci, v ktorej podľa tvrdenia navrhovateľa nesprávny úradný postup bol zapríčinený nesplnením povinnosti exekučného súdu rozhodnúť o jeho procesnom návrhu na zmenu exekútora v 30 dňovej lehote od doručenia návrhu.

Okresný súd v posudzovanej veci skutkový stav zistil riadne, vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu. Vykonalé dôkazy vyhodnotil v celom rozsahu v súlade s ustanovením § 132 i nasl. O.s.p. a z vykonaných dôkazov vyvodil i správny právny záver. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil i s písomným odôvodnením napadnutého rozhodnutia a len na zvýraznenie vecnej správnosti záverov súdu prvého stupňa považuje za svoju povinnosť vyjadriť sa k odvolacím argumentáciám tak procesného charakteru, ako aj k odvolacím argumentáciám charakteru hmotnoprávneho vznesené navrhovateľom v odvolaní.

Podľa ustálenej súdnej praxe pod odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký nežiaduci postup súdu v prejednávanej veci, ktorým súd účastníkovi konania znemožní realizáciu tých práv, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ide o prípady, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecnými záväznými právnymi predpismi a tým odňal účastníkovi jeho procesné práva.

Účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a dbajú na pokyny súdu (§ 101 ods. 1 O.s.p.). Súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na

pojednávania, ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihladne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov (§ 119 ods. 1 O.s.p.). Účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu potom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihladnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať.

Okresný súd za účelom vecného prejednanja návrhu nariadil pojednávanie na deň 21.10.2013, na ktoré predvolal účastníkov, právny zástupca navrhovateľa predvolanie na pojednávanie prevzal 7.10.2013, z toho je zrejmé, že mal dostatok času na prípravu na pojednávanie. Na č.l. 105 spisu sa nachádza „ospravedlnenie a žiadosť o odročenie“ právneho zástupcu navrhovateľa, dôvodom je kolízia pojednávania s iným pojednávaním, ktoré sa koná pred Okresným súdom Nitra 21.10.2013, pričom navrhovateľ trval na účasti splnomocneného advokáta a vylučuje substitúciu. Okresný súd s uvedeným podaním (žiadosťou navrhovateľa o odročenie pojednávania) disponoval. Obsah tejto žiadosti oboznamoval v úvode pojednávania 21.10.2013, konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal, že sa vôbec konanie na Okresnom súde Nitra vedie a kto z jeho zamestnancov sa vytyčených pojednávani zúčastnil. Na tomto základe uznesením okresný súd nariadil pojednávať v neprítomnosti navrhovateľa, jeho právneho zástupcu. Odvolateľom proklamovaný dôvod odročenia pojednávania (kolízia s iným pojednávaním) správne vyhodnotil okresný súd za dôvod „nie dôležitý“ pre odročenie pojednávania, keďže navrhovateľ nepreukázal jednak, že označené ním namietané pojednávanie na inom súde sa koná, že by predvolanie na predmetné pojednávanie obdržal. Nepreukázal tzv. dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania. Krajský súd poukazuje aj na rozhodovaciu prax súdov podľa ktorej „kolízia pojednávani“ bez ďalšieho nie je dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania. Súd prvého stupňa správne podľa § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v neprítomnosti účastníkov, boli pritom naplnené všetky zákonné podmienky aj pre vydanie meritórneho rozhodnutia.

Okresný súd disponoval dostatočným spisovým materiálom preukazujúcim skutkový stav veci. Navrhovateľ priamo v návrhu na začatie konania už označil konkrétne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, s ním označených dôkazov súd prvého stupňa dokonca i vychádzal, zadovážil si konkrétny exekučný spis, oboznámil sa s jeho obsahom. Navrhovateľ rozporuplným procesným postupom účelovo sledoval odročenie a zmarenie pojednávania, čím sa sám dostal o možnosť zúčastniť sa prejednanja veci, priamo na pojednávani argumentovať, prípadne predniesť svoje stanoviská. Súd prvého stupňa vytvoril účastníkom konania procesný priestor, aby prezentovali svoje skutkové tvrdenia, navrhovali, označili dôkazy, bolo na účastníkoch, či svoje právo v konaní využijú alebo nie. Súd prvého stupňa bol dôsledný i v dôkaznom konaní. Skutkové okolnosti podstatné pre ustálenie existencie/neexistencie základu právneho nároku zisťoval z obsahu bezprostredne súvisiaceho exekučného spisu (OS Ružomberok 6Er/585/2006), jeho skutkové zistenia korešpondujú s existujúcou procesnou situáciou v predmetnom spise. V dôvodoch rozhodnutia okresný súd dáva účastníkom konania relevantné odpovede na všetky skutkové i právne významné otázky z ktorých vychádzal, ktoré ustanovenia súvisiacich právnych predpisov na posudzovanú vec aplikoval. Je jednoznačné, že procesné postupy i lehoty uvádzané súdom prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí korešpondujú (a zároveň aj vychádzajú) z existujúcej procesnej situácie, ktorá bola v konaní 6Er/585/2006.

Neobstojí odvolací argument odvolateľa, ktorým vytýka nedoručenie písomného vyjadrenia odporcu k žalobnému návrhu. Z obsahu spisu (z doručenky na č.l. 44 spisu) je jednoznačné, že písomné vyjadrenie odporcu k návrhu na začatie konania bolo právnemu zástupcovi navrhovateľa doručené 25.3.2013. Aj podľa tejto lehoty je zrejmé, že navrhovateľovi sa dostalo dostatočného časového priestoru, aby sa vyjadroval, aby zaujal stanovisko k tomuto vyjadreniu odporcu.

Je nedôvodný odvolací argument vytýkajúci nestrannosť súdu a prejednanie veci nestranným sudcom resp. porušenie zásady nestrannosti sudcu. Ide o odvolací argument účelový. Z obsahu spisu totiž nepochybne vyplynulo, že uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 6NcC/82/2012-22 zo dňa 19.12.2012 riešilo otázku vylúčenia/nevylúčenia sudcov tamojšieho súdu, je jednoznačné, že sudca JUDr. Branislav Klukoš (vydal odvolaním napadnutý meritórny rozsudok) z prejednanja a rozhodovania veci vylúčený

nebol. Neexistuje teda rozhodnutie, ktorým by zákonný sudca mal byť vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí. Označené uznesenie nadriadeného súdu bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľa 11.2.2013. Napokon sám navrhovateľ na písomnú výzvu okresného súdu zo dňa 11.10.2012 (č.l. 14, 15) v podaní zo dňa 24.10.2012 (č.l. 17 spisu) výslovne prehlásil, že on súdu námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O.s.p. nepodal. Vzhľadom aj na tento písomný a výslovný prejav navrhovateľa vyznie kontroverzne jeho námietka v odvolacom konaní vytykajúca nedodržanie princípu zákonného sudcu, naviac táto námietka nemá svoj právny základ v danom štádiu rozhodovania o jeho odvolaní.

Je jednoznačné, že navrhovateľ podaným návrhom sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe tvrdeného nesprávneho úradného postupu orgánu štátu (okresného súdu v exekučnom konaní). Na daný prípad v celom rozsahu dopadajú aplikované ustanovenia špeciálneho právneho predpisu zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, z ktorých súd prvého stupňa v konkrétnom znení vychádzal. Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ označeného právneho predpisu štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Vychádzajúc z označeného ustanovenia právneho predpisu prioritnou podmienkou zodpovednosti štátu je existencia „nesprávneho úradného postupu“. Za vecne správny vyhodnotil odvolací súd právny záver okresného súdu v otázke konštatovaného nesplnenia prioritnej zákonnej podmienky základu nároku - existencie nesprávneho úradného postupu. Navrhovateľom tvrdená podstatná podmienka - existencia nesprávneho úradného postupu nevyplývala z vykonaného dokazovania. Práve naopak, dokazovanie preukázalo, že o procesnom návrhu oprávneného exekučného súdu konal priebežne, procesným postupom ako mu to uložili súvisiace aplikované ustanovenia Exekučného poriadku, procesné postupy súdu prvého stupňa boli priebežné, účelové a jednoznačne viedli svojim charakterom k posúdeniu procesného návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Okresný súd síce nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora v 30 dňovej lehote, avšak o tomto procesnom návrhu priebežne bez omeškania s cieľom rozhodnúť o tomto návrhu konal a minimálne omeškanie s rozhodnutím bolo v podstate výsledkom konania pôvodného exekútora, ktorý požiadal súd o predĺženie lehoty na predloženie súvisiaceho exekučného spisu, pritom odvolací súd dodáva, že označený spis bol náležite žiadaný, keďže povinnosťou súdu pri rozhodovaní o zmene exekútora je rozhodnúť aj o výške trov pôvodného exekútora. Napokon neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že odvolateľ v súvislosti s touto vecnou otázkou uviedol v odvolaní jedine, že súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že ním namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, v odvolaní však odvolateľ nekonkretizoval ktoré konkrétne omyly vecného charakteru namieta, ktoré konkrétne ním namietané lehoty pri vydaní rozhodnutia súdom prvého stupňa boli nesprávne vyhodnotené.

V súvisiacom výroku o náhrade trov prvostupňového konania rozhodnutie súdu prvého stupňa má oporu v aplikovanom ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p.

V odvolacom konaní navrhovateľ úspešný nebol, bolo by jeho povinnosťou nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnej procesnej strane - odporcovi, odporca si však tieto trovy neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplývalo, že by boli vznikli v súvislosti s podaným odvolaním navrhovateľa nejaké trovy v odvolacom konaní. Z týchto dôvodov krajský súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkom (žiadnemu z nich) náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .